

budt at overlade dem Brugten af Montres og den Slags Ting, for saa vidt som de have dem. Det kommer jo nemlig til at afhænge af, om denne Bevilling til Kunstindustrimuseet bliver givet. Bliver den ikke givet, ja, saa vil Komiteen for Kvindesubstillingen blot faa Totalt og kommer saa selv til at anskaffe sig Montrene; men jeg kan ikke se, at der i dette Forhold er noget som helst ondt, noget, som kan skade hverken den ene eller den anden Bevilling. Naar Bevillingen har faaet den Form fra Regeringens Side, at der skal gives et bestemt Tilskud i Stedet for, som Bestyrelsen, Komiteen for Udstillingen, havde anholdt om, en Garanti for Halvdelen af Udgifterne, saa er det jo ganske simpelt, fordi man hellere vilde give dette bestemte Beløb end indlade sig paa en Bevilling, der indeholdt et Slags Løfte om, at man eventuelt skulde gaa videre, nemlig naar det viste sig, at Udgifterne bleve saa meget større, end det var paaregnet.

Ministeren for offentlige Arbejder (Sjogerslev): Til § 26 er der stillet to Forslag. Det ene, som er stillet af et Fler-tal i Udvalget, gaar ud paa at indrette en ny Konto: „Tilskud til Anlægget af en Havn ved Svælsminde, 25,000 Kr.“ Jeg kan i det væsentlige henholde mig til de Udtalelser, som derom fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Det forekommer ogsaa mig, at jeg tilstrækkelig har forsøgt tidligere at godtgøre, at hele Spørgsmaalet foreligger endnu noget uklart. At accentuere, at der her er Tale om en Fiskerihavn i egentlig Forstand, tror jeg ikke man kan. Selvfølgelig kan Havnen nok faa Betydning for Fiskeriet, men den kan neppe motiveres derud fra, og det tror jeg heller ikke, at den er bleven; saa vilde den for øvrigt henhøre under Indenrigsministeriet. Men der er et Forhold, som er meget uklart, og det er den Opfattelse, Aktionærerne i Svælsminde-Banen have af hele denne Havns Betydning. Det vil nemlig være i det høje Tings Grundring, at den største Aktionær i hele Baneanlægget protesterede paa det allerbestemteste imod Anlægget af denne Havn, og det er dog et meget aparte Forhold. Jeg tror nok, at der er andre Aktionærer, deriblandt ogsaa et Amts-raad, som efterhaanden have sluttet sig til det, men det forekommer mig dog, at jeg har Grund til at sige, at det er et meget aparte Forhold, at de, som have Hoved-interessen i et Særnbaneanlæg, paastaar, at de i sin Tid ere gaaede med til denne Bane under Forudsætning af, at der ingen Havn skulde blive ved Svælsminde, og protestere

derimod. Ingen vil benægte, at en Havn kan gøre Nytte, hvor den saa end lægges, men om den skal støttes paa denne Maade, er et andet Spørgsmaal. Vige over for Bøgensespørgsmaalet maa jeg forholde mig noget skeptisk. Det kan godt være, at der kan komme nogen Fart mellem denne Havn og Bøgen, det er jo kun en kort Vej, men at den skulde faa nogen større Betydning, tror jeg ikke, og i alt Fald er det ikke et Moment, man kan tillægge en saa afgørende Vægt, at det skulde bringe til at stemme for Forslaget. Den ærede Ordfører hævdede, at nu havde man vist den Smødekommenshed at konvertere det rentefri Laan til et Tilskud, og derfor mente den ærede Ordfører, at nu kunde man nok kræve Tilskud. Jeg kan her kun gentage den Bemærkning, som blev gjort af det ærede Medlem, der talte mod Forslaget, at det er en noget dristig Konvertering, thi at et Laan paa 35,000 Kr. konverteres til en Gave paa 25,000 Kr., er dog en temmelig sløj Konvertering. — Mærkværdigvis er det til § 26, der er stillet et Forslag af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme). Jeg turde maasse først gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at alle andre Forslag om Udvidelse af Særnbaner staa paa § 27, paa den Paragraf, som har den interessante og saa ofte debatterede Overskrift: Forøgelse af Formue, eller hvad det nu er. Altsaa allerede det, at det ærede Medlem har stillet Forslaget paa § 26, betegner jo tilstrækkeligt, at det ikke skal holdes fast ret længe, thi Folketinget kunde ikke føre det ind paa § 26 i Genhold til, hvad der ellers er Praxis for den Slags Ting. Det ærede Medlem gav en ret dristig, jeg siger ikke den var overdreven, men dog en lidt farvet Skildring af Forholdene i Esbjerg. Det kan jeg meget godt forstaa, og det var jo i det hele taget for at faa hele dette Forhold fremdraget, at det ærede Medlem har stillet sit Forslag. Der har jo længe været Tale om en Banegaard i Esbjerg, og der foreligger forskellige Planer dertil. Den Plan, som jeg oprindeligt var beskæftiget med, den egentlige rationelle Plan, betingede en Udgift af 1 Mill. Kr.: Hele Profilen skulde forandres, og Hovedbanegaarden lægges ned ved Havnen. Det er den smukkeste Løsning, en ganske anden Løsning end den, det ærede Medlem taler om, nemlig at flytte over paa den anden Side af Bejen. Smidlertid tør jeg nok sige, at den var saa dyr, at jeg veg tilbage for den Gang at komme frem med den. Det kan gerne være, at jeg kunde have gjort det den Gang; Rigsdagen var saa let at faa i Tale om